

laa langt forud for Striden; denne Anvendelse blev jo gjort i Februar Maaned i samme Aar, hvor Fejlen i Anmærkningerne, som den højtærede Undervisningsminister bemærkede, kom ind i et langt senere udarbejdet Budget. Det forholder sig altsaa rigtigt saaledes, som den højtærede Undervisningsminister bemærkede, at det ikke er en Tilslignelse, der har fundet Sted, en Benyttelse af et Beløb, der i Virkeligheden ikke har skullet bevilges, men at Fejlen — og den paahviler vel nærmest mig — er, at det var undgaaet min ligesom alle Ministeriets Embedsmænds, hele Rigsdagens og Finansudvalgets Opmærksomhed, at der i Anmærkningerne fandtes en Ukorrektthed med Hensyn til denne Post, der først kunde blive og blev lagt til Rette for alle Parter paa det næste Aars Finanslov, hvor de 600 Kr. som Følge deraf ogsaa bleve vedtagne.

Th. Nielsen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Th. Nielsen: Den ærede kongevalgte Landsstingsmand (Goos) bemærkede, at det var en Formalisme uden Ende, at man ikke maatte forandre en Tekst, som ikke svarer længere til Tiden. Jeg skal bemærke til det ærede Medlem, at det finder meget ofte Sted, at Teksterne ikke længere svare til Tiden, thi det er ikke muligt, at en Finanslov kan tage Hensyn til kommende Love. Men dernæst er det jo ikke blot selve Tekstens Forandring, jeg anker over, jeg anker ogsaa over Anvendelsen. (Goos: Nej!) Jo, jeg paastaar, at der i Loven om Latinskolelærernes Lønning var et Ord om Anvendelsen af de 2,000 Kr. Det er noget, som den ærede kongevalgte Landsstingsmand ved sin Samtale med enkelte Udvalgsmedlemmer har faaet ud, at saaledes kunde de anvendes, og derefter har man ændret Teksten; men det finder jeg ikke er en rigtig Fremgangsmaade. Jeg mener derimod, at det vilde have været rigtigere, at man ligesom ved andre Lejligheder var gaaet Til-lægsbevillingens Vej, og at man altsaa havde faaet en Forhandling om den Ting, og det er ogsaa muligt — jeg kan selvfølgelig ikke give Beviser derfor — at hvis man var gaaet den Vej, havde man ikke faaet disse 2,000 Kr.

Goos: Jeg tror, det ærede Medlem regner for meget med Muligheder, Om det nu under den øjeblikkelige Situation vilde være muligt at faa dette Beløb, skal jeg ingen Mening have om, men jeg er ganske sikker paa, at det vilde være opnaaet den Gang, hvis der havde været Tid til det. Men det ærede Medlem ved lige saa godt som jeg, at naar man i Slutningen af en Samling, maasse paa den aller sidste Dag, bliver enig om noget, saa er der ikke Tid til at forlange mere paa en Til-lægsbevillingslov. — Jeg skal for Resten endnu bemærke, at det ærede Medlems trykte Bemærkninger kun gaa ud paa, at Ministeriet har været uberettiget til at forandre Tekstens Ordlyd, og ikke paa nogen som helst Realitet. Det er i alt Fald først ved den mundtlige Forhandling, at Angreb i den Henseende ere komne frem.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Formanden: Der foreligger altsaa et Forslag fra Flertallet, gaaende ud paa, at „Rigsdagen frasiger sig herved Ret til at gøre Ansvar gældende med Hensyn til Statsregnskabet for 1892—93“, og et Forslag fra Mindretallet, lydende paa, at „Rigsdagen frasiger sig herved Ret til at gøre Ansvar gældende med Hensyn til de Poster, som ere opgjorte i Henhold til Til-lægsbevillingsloven af 14de April 1893, men i øvrigt kan det for Finansaaret 1892—93 aflagte Statsregnskab ikke passere“.

Flertallets Forslag vil først blive sat under Afstemning.

Med den derpaa foretagne Afstemning vedtoges Flertallets Forslag med 29 Stemmer mod 16.

Mindretallets Forslag ansaas som Følge heraf som bortfaldet.

Formanden: Hermed er Dagsordenen udtømt.

Det næste Møde vil blive afholdt Onsdag den 19de December Kl. 1½, og Dagsordenen er da:

- 1) Anden og sidste Behandling af: Statsrevisorernes Betænkning over Statsregnskabet for Finansaaret 1892—93.